

نشریه اسلامی

10

باسم تعالی

اندیشه‌های مسلمان

الرابطة الثقافية الإسلامية العالمية
International Islamic Cultural Association
انجمن فرهنگس جهانی اسلامی

تاریخ: 2015/11/20 شماره: 10

www.khetabat.com

پاسخگوی پرسش های دانشجویان مسلمان

(سوال): چنان احساس می کنم که یاد کردن جنت، روحم را شاد ساخته و به عبادت و اعمال نیکو تشویق می نماید، لطفاً در این مورد معلومات بدهید تا خودم و دوستانم تشویق شویم؟

(جواب): ذکر و یاد آوری نعیم بهشت در ضمیر انسان نیروی تحرک و پرواز از خصال رذیله به سوی صفات حمیده را ایجاد نموده، بالاخره وی را در زمره کسانی قرار میدهد که از هر گونه عیب و آفت و اضطراب و خوف مأمون شده، برایشان گفته می شود:

[ادْخُلُوْهَا بِسَلَامٍ اٰمِیْنٍ] (پروردگارشان بدانان می گوید:) با اطمینان خاطر و بدون هیچ گونه خوف و هراسی به این باغها و چشمه سارها درآئید) . الحجر - 46

ذکر جنت در حقیقت یاد منازل اولیة آدمی است که ابلیس پدر و مادر انسانها یعنی آدم و حواء علیهما السلام را با فریب دادن از آنجا اخراج نمود. شاید این یادبودها راهی برای عودت به آن منازل عالیه باشد، پس نباید عیش و نشاط عارضی دنیا باعث غفلت و فراموشی دیار حقیقی شود.

الله متعال می فرماید: [فَمَنْ زُحِرَ عَنِ النَّارِ وَاَدْخَلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ قَانَ وَمَا الْحَیَاةُ الدُّنْیَا اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُوْر] (و هرکه از آتش دوزخ به دور گردد و به بهشت برده شود، واقعاً سعادت را فراچنگ آورده و نجات پیدا کرده است. و زندگی دنیا چیزی جز کالای فریب نیست) . آل عمران - 185

حقیقت کیفیت و عظمت نعمت بهشت برین که معاوضه اعمال شایسته و بایسته می باشد، فوق عقول است:

[فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا اُخْفِیَ لَهُمْ مِّنْ قُرَّةِ اَعْیْنٍ جَزَاءَ یْمَا كَانُوْا یَعْمَلُوْنَ] (هیچ کس نمی داند، در برابر کارهایی که (مؤمنان) انجام می دهند، چه چیزهای شادآفرین و مسرت بخشی برای ایشان پنهان شده است) . السجده - 17

از پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله وسلم در حدیث قدسی چنین وارد است:

[عن ابی هریره رضی الله عنه قال: قال رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم: قال الله تعالی: اَعْدَدْتُ لِعِبَادِی الصّٰلِحِیْنَ مَا لَا اَعِیْنَ رَأَتْ وَا لَا اُذُنٌ سَمِعَتْ وَا لَا خَطَرَ عَلَی قَلْبِ بَشَرٍ، وَا اَقْرُوْا اِنْ شِئْتُمْ: فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا اُخْفِیَ لَهُمْ مِّنْ قُرَّةِ اَعْیْنٍ جَزَاءَ یْمَا كَانُوْا یَعْمَلُوْنَ.] متفق علیه

(از ابو هریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: خداوند فرمود: من برای بندگان نیکوکار خویش چیزی را مهیا نموده ام که نه چشمی دیده و نه گوشی شنیده و نه در دل کسی خطور نموده است و اگر می خواهید بخوانید (هیچکس نمیداند که چه نعمت های بی نهایت که سبب روشنی چشم است برایشان ذخیره گردیده است) . سجده - 17

و در حدیث دیگری چنین وارد است:

[عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وآله وسلم قال : إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَشَجَرَةً يَسِيرُ الرَّكَّابُ الْجَوَادَ الْمُضَمَّرَ السَّرِيعَ مِائَةَ سَنَةٍ مَا يَقْطَعُهَا] (از ابو سعيد خدري رضي الله عنه روايت است كه پيامبر صلى الله عليه وآله وسلم فرمود :

همانا در بهشت درختی است كه شخصی سوار بر اسب تيز رفتار تربيت شده صد سال می رود و آن تمام نمی شود) . متفق عليه

پس مسلمان بايست بسوی اعمال شايسته و بايسته بشتابد تا مستحق مغفرت الهی و بهشت پهناور ابدی گردد :

[وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ] (و) با انجام اعمال شايسته و بايسته) به سوي آمرزش پروردگارتان ، و بهشتي بشتابيد و بر همدیگر پيشي گيريد كه بهاي آن (براي مثال ، همچون پهنای) آسمانها و زمين است ؛ (و چنین چیز با ارزشي) براي پرهیزگاران تهیه دیده شده است) . آل عمران - 133

با تماشا نمودن بهشت ، وسعت و پهنای سلطنت و نعمت آن بر انسان منكشف می گردد :

[وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَرَ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا] (هنگامی كه بنگری ، در آنجا نعمت فراواني و سرزمین فراخي و پادشاهی بزرگی را خواهی دید) . انسان - 20

اهل بهشت توأم با فرحت بی نهایت با همدیگر می گویند كه ما را در حیات دنیوی ، غم و اندوه آخرت فرا گرفته بود ، حالا احسان الهی شامل حال ما شده و به لطف بیکران حضرت او تعالی از عذاب دوزخ نجات یافتیم :

[وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ] (پرسش كنان روی به همدیگر می كنند) و هر يك از آنان از نعمتها و خوشیهای بهشت و الطاف بیکران یزدان با دیگری سخن می گوید) . الطور - 25

[قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ] (می گویند : ما پیش از این (در دنیا) در میان خانواده و فرزندانمان بیمناك (از خشم خدا و حساب و كتاب و جزا و سزای قیامت) بودیم) . الطور - 26

[فَمَنْ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَّانَا عَذَابَ السَّمُومِ] (سرانجام خداوند در حق ما لطف و مرحمت فرمود ، و از عذاب سراپا شعله دوزخ ما را بدور داشت) . الطور - 27

[إِنَّا كُنَّا مِن قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ] (ما پیش از این (در جهان ، تنها) او را به فریاد می خواندیم و فقط وی را پرستش می کردیم . واقعاً او نیکوکار و مهربان است) . الطور - 28

یاد نعیم جنت قلب را بیدار نموده و روح را گسترش بخشیده و جوش و خروش احساس را بر پا می دارد ، و ذكر بهشت در حقیقت یاد آوری روزگار عالیه ای اولیه ای آدمی بوده كه احساس بی آرام را بسوی دیار نخستین پرواز می بخشد .

و نخستین گام در نخستین ساحه ای قلمرو بهشت برین نخستین فرحت بی نظیر خواهد بود .

پس انسان دور اندیش بهشت طلب چگونه به عیش عارضی دنیا دل می تواند بست ؟؟؟

كسانی را كه قلباً ایمان آورده و عملاً پایند شرع الهی بودند ، نه تنها غم و اندوه گذشته دنیا و خوف و بیم آخرت نگران نمی كند ، بلكه مستحق اعلى ترین نعمات ابدی می گردند .

الله عزوجل جماعت مذکور را چنین خطاب می فرماید :

[يَا عِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ] (ای بندگان (پرهیزگار) من ! امروز نه بیمی بر شما است (که عذاب و عقابی گریبانگیرتان شود) و نه غم و اندوهی دارید) . الزخرف - 68

[الَّذِينَ آمَنُوا يَا بَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ] (آن بندگانِی که به آیة‌های ما ایمان آورده‌اند و مسلمان و مطیع فرمان (آفریدگار خود) بوده‌اند) . الزخرف - 69

[ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ] (شما و همسرانتان به بهشت درآئید ، در آنجا شادمان و شادکام و مکرم و محترم خواهید بود) . الزخرف - 70

[يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ] (برایشان کاسه‌ها و جامه‌ای زرین به گردش انداخته می‌شود ، و هرچه دل بخواهد و هرچه چشم از آن لذت ببرد ، در بهشت وجود دارد ، و شما در آنجا جاودانه خواهید بود) . الزخرف - 71

[وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ] (این بهشتی است که به سبب کارهایی که می‌کرده‌اید ، بدان دست یافته‌اید) . الزخرف - 72

نعمت های بیکران الهی بهشتیان را چنان شاداب می دارد که جمال تنعم و کمال فرحت در چهره های شان هویدا می شود .

[تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ] (هرگاه بدیشان بنگری) خوشی و خرمی و نشاط نعمت را در چهره‌هایشان خواهی دید) . المطففين - 24

در آنجا سخنان گناه آلود و یاوه سرائی نخواهد بود ، بلکه الفاظ و کلمات در اختیار ادب می باشد و همواره سلام باد سلام باد خواهند شنید ، یعنی بهشتیان با همدیگر و فرشتگان به اهل جنت سلام نموده و نیز سلام رب العالمین که فضل عظیم است بر اجمعین خواهد رسید :

[لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيهَا] (در میان باغهای بهشت ، نه سخن یاوه می‌شنوند ، و نه سخن گناه‌آلود) . الواقعة - 25

[إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا] (مگر سخن سلام ! سلام ! را) . الواقعة - 26

یکی از نعمت های جاودان و پر مسرتی که برای جنتیان ارزانی می شود ، یکجا شدن ایشان با پدران و مادران و ازواج و اولاد مؤمن و صالح خواهد بود .

الله عزوجل می فرماید : [جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ] (این عاقبت نیکو) باغهای بهشت است که جای ماندگاری (سرمدی و زیستن ابدی) است ، و آنان همراه کسانی از پدران و فرزندان و همسران خود بدانجا وارد می‌شوند که صالح ، (یعنی از عقائد و اعمال پسندیده‌ای برخوردار بوده) باشند (و جملگی در کنار هم جاودانه و سعادت‌مندانه در آن بسر می‌برند) . الرعد - 23

در آیت فوق الذکر کلمه (آباء) بطور تغلیب ذکر شده است که (امهات) نیز در آن شامل اند .

بالاخره بهشتیان به عالیترین نعمت که عبارت از دیدار حضرت رب العالمین می باشد شرف یاب می گردند :

[وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ] (در آن روز چهره‌هایی شاداب و شاداند) . القيامة - 22

[إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ] (به پروردگار خود می‌نگرند) . القيامة - 23

دوستی حقیقی و محبت مستمر با خانواده و اقارب در دعوت و ترغیب آنها به سوی ایمان و اصلاح نهفته است زیرا این امر متضمن همزیستی در بهشت می باشد که آن وصال و با هم زیستن همیشگی اقتضای محبت وفادار است ، پس کسانی که سنگ محبت با خانواده را به سینه می زنند ، ولی آنها را به ایمان و اصلاح دعوت و ترغیب نمی دهند ، و به گناه و فساد آنها خاموش و راضی می شوند در حقیقت مرز محبت با اهل و اقارب را تا انتهای این جهان فانی ترسیم نموده اند که آخرت شمول نمی باشد .

[عن صُهَيْبِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ يَقُولُ اللهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى : تُرِيدُونَ شَيْئًا أَزِيدُكُمْ ؟ فَيَقُولُونَ : أَلَمْ تُبَيِّضْ وُجُوهَنَا ؟ أَلَمْ تُدْخِلْنَا الْجَنَّةَ وَتُنَجِّنَا مِنَ النَّارِ ؟ فَيَكْثِفُ الْحِجَابَ ، فَمَا أُعْطُوا شَيْئًا أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنَ النَّظَرِ إِلَى رَبِّهِمْ] (از صهیب رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم فرمود : چون اهل بهشت به بهشت در آیند خدای تبارک و تعالی می فرماید : آیا چیزی می خواهید که برای شما بیفزایم ؟ می گویند : آیا رویهای ما را سفید نکردی ؟ آیا ما را به بهشت داخل کرده و از دوزخ نجات دادی ؟ و سپس حجاب و پرده برداشته می شود پس داده نشدند چیزی که برای شان دوست داشتنی تر از دیدار پروردگارشان عزوجل باشد .) مسلم

چه احساس پر انگیز است در اوج عشق و ایمان پرواز نمودن ، آنجا که جمله اعضاء چشم خواهد بود و گوش ، آنجا که ابتدای محبت اشاره می دهد به انتهای صعود هوش .

ریاسخ از:

دکتر: نهضتیار خطیبی